

Sygn. akt VI GC 93/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Barbara Suwara

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 1 935 złotych (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 2 610 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 22 września 2016 roku,
- 1 935 złotych za okres od dnia 23 września 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1,43 złotych (jeden złotych czterdzieści trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 93/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 października 2016 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 4 335 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 5 010 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 22 września 2016 roku i 4 335 złotych za okres od dnia 23 września 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 13 maja 2016 roku uszkodzeniu uległ pojazd mechaniczny marki K. model C. o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas postępowania likwidacyjnego wynajął od powoda pojazd zastępczy marki S. model R..

Za usługę najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 20 maja 2016 roku do dnia 22 lipca 2016 roku powód wystawił poszkodowanemu fakturę VAT na kwotę 9 298,80 złotych brutto (7 560 złotych netto).

W dniu 20 maja 2016 roku właściciel pojazdu zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności z tytułu prawa do odszkodowania za najem pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 13 maja 2016 roku likwidowaną przez pozwanego pod numerem szkody (...).

Decyzją z dnia 09 sierpnia 2016 roku pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 2 550 złotych, a w dniu 21 września 2016 roku dodatkowo w kwocie 675 złotych, uznając za zasadny okres najmu 43 dni według stawki po 75 złotych netto za dobę.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 grudnia 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5233/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż nie kwestionuje okoliczności zdarzenia ubezpieczeniowego i własnej odpowiedzialności, podniósł jednakże, że przeprowadził już i to w sposób rzetelny postępowanie likwidacyjne, które skutkowało przyznaniem powodowi odszkodowania za najem pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 3 225 złotych netto, uznając za zasadny okres najmu wynoszący 43 dni, według stawki po 75 złotych netto za dobę. Pozwany uznał czas najmu za okres do dnia 01 lipca 2016 roku (co wynika z daty przekazania zweryfikowanego kosztorysu wykonawcy za pośrednictwem systemu informatycznego) oraz 7 dni związanych z wykonaniem naprawy.

Pozwany wskazał, że powód nie wykazał, ażeby w realiach niniejszej sprawy konieczne i ekonomicznie uzasadnione były koszty najmu pojazdu zastępczego w kwocie 7 560 złotych netto, obejmujące 63 dni oraz stawkę w kwocie 147,60 złotych brutto za dobę, której występowania stawki na rynku powód także nie wykazał, a którą pozwany zakwestionował jako zawyżoną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 maja 2016 roku w miejscowości R. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki K. model C. o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: zgłoszenie szkody – k. 16-18 akt

Pojazd marki K. model C. o numerze rejestracyjnym (...), który uległ uszkodzeniu, był wykorzystywany przez przedstawicieli handlowych (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. celem dojazdów do klientów oraz dowożenia pracowników ochrony na chronione przez ten podmiot obiekty i imprezy.

oświadczenie – k. 42 akt, zeznania świadka H. D. – protokół skrócony rozprawy z dnia 21 czerwca 2017 roku – k. 90-93 akt (zapis cyfrowy 00:24:00-00:45:40)

Naprawa uszkodzonego pojazdu marki K. model C. o numerze rejestracyjnym (...) należącego do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. została zlecona K. W. prowadzącemu autoryzowany serwis naprawy pojazdów marki K..

K. W. na mocy zawartej z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. uprawniony jest do samodzielnego dokonywania oględzin pojazdu w imieniu tego ubezpieczyciela i sporządzenia kosztorysu naprawy. Kalkulacja naprawy uszkodzonego pojazdu marki K. model C. o numerze rejestracyjnym (...) została sporządzona przez niego w dniu 02 czerwca 2016 roku.

Z uwagi na ryzyko wystąpienia szkody całkowitej, a więc niebezpieczeństwa przekroczenia przez koszty naprawy wartości pojazdu, zlecono w dniu 22 czerwca 2016 roku przeprowadzenie dodatkowych oględzin przez mobilnego przedstawiciela (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. i sporządzenie nowego kosztorysu naprawy.

W tym czasie pracownik K. W. co najmniej jednokrotnie kontaktował się w sprawie przeprowadzonych oględzin i nowej kalkulacji naprawy.

H. D. – kierownik ochrony (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w dniu 01 lipca 2016 roku i w dniu 05 lipca 2016 roku zwracał się z prośbą o udzielenie informacji, czy warsztat może rozpocząć naprawę pojazdu uszkodzonego w dniu 13 maja 2016 roku

Przedstawiciel (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. – P. P. (1) poinformował o uznaniu zweryfikowanego kosztorysu naprawy w dniu 11 lipca 2016 roku.

wydruk korespondencji e-mail – k. 35-40 akt, kalkulacja naprawy – k. 27-29 akt, zeznania świadka P. P. (1) – protokół skrócony rozprawy z dnia 21 czerwca 2017 roku – k. 90-93 akt (zapis cyfrowy 00:02:00-00:22:00), zeznania świadka H. D. – protokół skrócony rozprawy z dnia 21 czerwca 2017 roku – k. 90-93 akt (zapis cyfrowy 00:24:00-00:45:40)

W dniu 20 maja 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. model R.o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za wynajem tego pojazdu zastępczego na kwotę 147,60 złotych brutto za dobę i udział własny w szkodzie w kwocie 1 000 złotych.

Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 22 lipca 2016 roku. Najem trwał 63 dni, a całkowity koszt najmu wyniósł 9 298,80 złotych.

umowa najmu samochodu wraz załącznikiem – k. 20-20v akt

W dniu 20 maja 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy tytułem pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 13 maja 2016 roku.

umowa cesji wierzytelności – k. 26 akt

Dnia 21 lipca 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę VAT numer (...) na kwotę 9 298,80 złotych brutto, uwzględniając okres najmu pojazdu zastępczego w ilości 63 dni.

faktura VAT numer (...) – k. 19 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wypłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 3 225 złotych uwzględniając okres najmu pojazdu zastępczego przez 43 dni po stawce w kwocie 75 złotych netto.

decyzja z dnia 09 sierpnia 2016 roku – k. 24 akt, decyzja z dnia 21 września 2016 roku – k. 25 akt, potwierdzenie przelewu – k. 21-22 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Odnosnie przedłożonych wydruków ze strony internetowej zawierających stosowane stawki za najem pojazdów zastępczych przez inny podmiot, to Sąd odmówił dania im wiary. Dokumenty te pochodzą od wybranego przez

powoda podmiotu oferującego najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie cenniki stanowiące poparcie jego twierdzeń. Powyższe dokumenty nie mogą zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność stosowania także przez inne niż powód podmioty stawki w wysokości 147,60 brutto za dobę najmu pojazdu z przedmiotowego autosegmentu pojazdów.

Sąd uwzględnił natomiast pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, wobec czego również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wartości i mocy dowodowej.

Sąd oparł się także – uznając je za wiarygodne i spójne – na zeznaniach świadków P. P. (2) i H. D., w szczególności w zakresie, w jakim świadkowie ci wskazywali na przebieg postępowania likwidacyjnego, co znajdowało potwierdzenie w zaferowanych dowodach, w tym korespondencji mailowej.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 4 335 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 5 010 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 22 września 2016 roku i 4 335 złotych za okres od dnia 23 września 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wnosił o oddalenie powództwa, kwestionując żądanie pozwu w zakresie uzasadnionego okresu najmu i wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządono.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 13 maja 2016 roku. Nie podlega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego. Zasadność najmu pojazdu zastępczego nie była kwestionowana przez pozwanego.

Odnosnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powód dla uzasadnienia zasadności przyjęcia stawki w wysokości 120 złotych netto za dobę przedłożył umowę najmu pojazdu zastępczego z dnia 20 maja 2016 roku. Z umowy tej wynika, iż poszkodowany wynajął pojazd zastępczy marki S. model R.o numerze rejestracyjnym (...) od powoda za cenę 147,60 złotych brutto za dobę (120 złotych netto). Powód przedłożył także fakturę VAT numer (...), z której wynika, iż w dniu 21 lipca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT z tytułu najmu pojazdu zastępczego za okres 63 dni, opiewającą na kwotę 9 298,80 złotych brutto, według stawki w wysokości 146,70 złotych brutto za dobę.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. ograniczył się do samego zakwestionowania okoliczności dotyczącej rynkowości stawki zastosowanej przez powoda, nie przytaczając żadnych twierdzeń na poparcie swojego stanowiska i nie przedkładając żadnych wiarygodnych dowodów na wykazanie jego zasadności. Pozwany podał bowiem jedynie, iż zweryfikował koszty najmu w zakresie stawki najmu do kwoty 75 złotych netto za dobę uznając tę stawkę za stawkę rynkową powszechnie stosowaną na lokalnym rynku przez podmioty świadczące usługi w zakresie wynajmu pojazdu tej samej klasy co pojazd poszkodowanego w uznanym wymiarze długości, nie przedłożył jednakże żadnych dowodów na poparcie swojego stanowiska w tym zakresie, tj. dla wykazania, że to właśnie przyjęta przez niego stawka, do wysokości której obniżył stawkę stosowaną przez powoda, jest stawką rynkową. W tych okolicznościach stanowisko pozwanego odnośnie wysokości stawki za najem pojazdu zastępczego należało uznać za niezasadne, a w konsekwencji przyjąć, że powodowi należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego liczonego według stawki w kwocie 120 złotych netto za dobę.

W dalszej kolejności należało odnieść się do zarzutu pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. dotyczącego okresu korzystania z pojazdu zastępczego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego, Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11) oraz, że powód, wbrew spoczywającemu na nim ciężarowi dowodzenia wynikającemu z treści art. 6 k.c., nie zawnioskował skutecznie żadnych dowodów, z których wynikałoby, iż najem pojazdu zastępczego wynoszący w niniejszej sprawie 63 dni (za okres od dnia 20 maja 2016 roku do dnia 22 lipca 2016 roku), był uzasadniony. Dowodu na powyższą okoliczność nie może stanowić faktura VAT numer (...) z dnia 21 lipca 2016 roku, jest ona bowiem jedynie dokumentem o charakterze rozliczeniowo – księgowym, z którego wynika, że powód wystawił na rzecz poszkodowanego fakturę VAT z tytułu najmu pojazdu zastępczego za wskazany wyżej okres na kwotę 9 298,80 złotych brutto. Sama jednakże okoliczność wystawienia faktury VAT o powyższej treści, jak i okoliczność faktycznego czasu trwania najmu (zgodnego z treścią faktury) była między stronami bezsporna, co jednakże nie przesądza o tym, że cały ten okres był uzasadnionym okresem najmu.

Należy mieć bowiem na uwadze, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego determinowany jest okresem koniecznym do naprawy uszkodzonego pojazdu. W tych okolicznościach nie można uznać, iż przedmiotowa faktura stanowi potwierdzenie, iż najem pojazdu zastępczego przez okres od dnia 20 maja 2016 roku do dnia 22 lipca 2016 roku był zasadny. Podobnie – zeznania świadków P. P. (2) i H. D. oraz umowa najmu pojazdu zastępczego nie mogły być uznane za dowód wykazujący zasadność okresu najmu pojazdu zastępczego. Zważyć bowiem należy, że umowa ma charakter dokumentu o charakterze prywatnym i stanowi dowód tego, że osoby które ją podpisały złożyły oświadczenie tam zawarte (art. 245 k.p.c.). Wobec zatem skutecznego zakwestionowania okresu najmu pojazdu zastępczego przez

pozwanego wskazane wyżej dowody nie mogły więc stanowić miarodajnej podstawy pozwalającej Sądowi ustalić, iż zasadnym w niniejszej sprawie był okres najmu pojazdu zastępczego wynoszący 63 dni wskazywany przez powoda.

Z uwagi więc na to, że sporna w niniejszej sprawie była okoliczność, czy okres najmu pojazdu zastępczego w czasie od dnia 20 maja 2016 roku do dnia 22 lipca 2016 roku, był usprawiedliwiony okolicznościami faktycznymi sprawy i zasadny, ustalenie tej okoliczności wymagało wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego, wobec czego w zaistniałej sytuacji zasadnym byłby wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, który – posiadając wiedzę specjalistyczną w dziedzinie techniki samochodowej, ustaliłby zasadny okres najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie, w szczególności z uwzględnieniem konieczności oczekiwania na oględziny pojazdu, weryfikację kosztorysu, zamówienia części zamiennych i ich dostępności oraz technologicznego okresu naprawy uszkodzonego pojazdu. Ciężar dowodzenia w tym zakresie spoczywał jednakże zgodnie z treścią art. 6 k.c. na powodzie, aczkolwiek zaniechał on inicjatywy dowodowej w tym zakresie i to on ponosi negatywne konsekwencje powyższego zaniedbania. W tych okolicznościach należało uznać, iż powód nie udowodnił, aby zasadnym było uwzględnienie okresu 63 dni najmu pojazdu zastępczego, stąd też przyjąć trzeba było, że zasadnym był uznany przez pozwanego okres 43 dni najmu pojazdu zastępczego.

Mając powyższe rozważania na uwadze, uznać należało, iż powodowi (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przysługuje odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki K. model C. o numerze rejestracyjnym (...) obejmujące iloczyn uznanych przez pozwanego 43 dni najmu pojazdu zastępczego i stawki w wysokości 120 złotych netto za dobę, a więc łącznie kwotę 5 160 złotych netto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi łącznie kwotę 3 225 złotych netto, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 1 935 złotych netto.

Mając powyższe na uwadze, uznając żądanie pozwu za zasadne w powyższym zakresie, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwotę 1 935 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 2 610 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 22 września 2016 roku i 1 935 złotych za okres od dnia 23 września 2016 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek oraz wypłata odszkodowania w kwocie netto nie były kwestionowane przez pozwanego).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 44,64%, a pozwany w 55,36%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 134 złotych (opłata sądowa od pozwu – 217 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 506,22 złotych (44,64% z kwoty 1 134 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 507,65 złotych (55,36% z kwoty 917 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powód powinien zwrócić pozwanemu kwotę 1,43 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 09 lipca 2017 roku